Ένα ύμνος γλυπτικής

written by Piera Del Bando | 24.12.2014

Επιτέλους ένα γλυπτό που εξυμνεί την ανθρώπινη ΕΔΡΑ.

Αν βουλώσει, όραση, ακοή, αφή, όσφρηση, εξαφανίζονται.

Η εκκένωση είναι ταυτισμένη με την έννοια της απόλυτης ελευθερίας.

Παραλείπουμε τις λοιπές χρήσεις.

Μέσα από τη μαυρίλα της κατασυκοφάντησης του γενικού περίγελου και της απαξίωσης ο καλλιτέχνης αναδεικνύει τη σάρκα των οπισθίων.

Οι φράσεις όπως “Τα κάναμε κώλος” ,”έχει ένα μούτρο σάν κώλο”, “Χάσκει ο κώλος του να βγεί η ψυχή του”, “Έχεις τον κώλο σου στο βούτυρο” πρέπει να απαλειφθούν απ’ τα λεξικά.

Θα παραμείνουν βεβαίως κάποιες, όπως:

“Αν βαστάει ο κώλος σου” ή “Βρακί δεν έχει ο κώλος σας γαρύφαλλο στ΄αυτί σας”, που προσδίδουν κάποια από τα υψηλά νοήματα λειτουργιών και περιποιήσεως της ΕΔΡΑΣ.